

## NE FÉLJETEK!

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege  
Budapest, 2021. 12. 26.

Kérlek benneteket, álljunk fel és imádkozzunk!

Drága mennyei Atyám, hálás a szívünk, hogy ma itt lehetünk! Azért jöttünk, hogy dicsérjünk, hogy imádjunk Téged, hogy hálát adjunk Neked, és hogy tanuljunk. Köszönjük, drága Szent Szellem, hogy T itt vagy, Te vagy a mi igazi tanítónk, és köszönjük, hogy a mai napon szót adsz a szolgálód szájába, és az Ige romolhatatlan magját elvethetjük a szívekbe. A talaj készen van, a szívek nyitva vannak, hogy befogadják a Te beszédedet, a Te Igédet, hogy növekedhessünk a hamisíthatatlan tejen. Köszönjük, drága mennyei Atyám, ezt Neked, és hálát adunk örökkön örökké. Ámen.

Az Úr Jézus Krisztus szeretetével köszöntelek benneteket, még egyszer hadd kívánjak nagyon áldott, nagyon boldog karácsonyi ünnepeket, azoknak is, akik a YouTube csatornán követnek bennünket!

Ma miről is lehetne szó, mint az evangéliumról, Jézus születéséről. Bár a gyermekek gyönyörűségesen elmondták az evangéliumot, az egész Máté evangéliumnak az elejét. Nem tudom, tudjátok-e, hogy régen a szóbeli hagyomány majdnem egyenértékű volt az írással. én Örülök, hogy most itt ezek elhangzottak. Nem annyira a karácsonyi történések kronológiai sorrendjében szeretném elmondani a mai üzenetet, hanem inkább szeretném reprodukálni azt a kort, amikor az evangélium keletkezett, amikor Jézus eljött. Szeretném ma egy kicsit a fókusz erre irányítani, természetesen a fő üzenetről nem levéve a szememet, hiszen a legcsodálatosabb ünnep. A leginkább szívet melengető ünnep a karácsony ünnepe. A szeretetről szól, hiszen Isten a szeretetét nyilvánította ki abban, hogy elküldte a Fiát. Maga a Szeretet jött el közénk testben. És ez az ünnep azért is bensőséges, mert a családról szól. Talán ma ez a szó, hogy család, a család fogalma egy kicsit elveszítette a jelentőségét némelyeknél. Némely helyen talán megkopott ennek a szónak az értelme, de ha visszamegyünk abba a korba, akkor a család jelentette a mindent. Ha valaki ma megbetegszik, és mondjuk, elmegy az orvoshoz, akkor elmegy az orvoshoz. De mi volt akkor? Akkor nem volt az, hogy elmegyek az orvoshoz. Akkor a család volt. Ha valaki anyagilag bajba kerül ma, akkor mit tesznek az emberek? Bemennek a bankba, és esetleg vesznek fel kölcsönt, legrosszabb esetben. Ugye, tudjuk nagyon jól, hogy a kölcsön csak addig áldás, amíg nem kell visszafizetni. De mi volt akkor és ott? Akkor nem volt bank. Nem volt gyógyszerár. Mindent a család jelentett. Ezért szeretném azt a kort reprodukálni egy kicsit nektek, amikor az evangélium íródott.

Amikor abba a korba megérkezett Jézus, akkor nekik is egy kicsit mást jelentett az evangélium. Természetesen evangélium minden időszakban evangélium, de akkor és ott egy kicsit mások voltak a körülmények. Minden korban, amikor olvassák a Bibliát, annak a kornak a szellemében olvassák mindannyian, és ez rendjén is van. Azért egy kicsit szeretnék ma benneteket visszavinni időben – amennyire ezt sikerül megtenni – az evangélium keletkezésének az idejére, hogy jobban megértsük, hogy mi történt akkor és ott. Nagyon-nagyon fontos dolog történt, Isten eljött közénk testben. Istennek az ember bukása óta az volt a célja, az volt a terve, hogy visszavezze őt a Vele való közösségbe, a végleges célja pedig az, hogy az ember örökkön örökké Vele éljen. Szeretném, ha látnátok az egész Biblia üzenetét, az első lapjától az utolsó lapjáig, hogy az ember elbukott, Isten elvesztette a gyermekét, elvesztette a családot, és az egész folyamat végig arról szól, hogy Isten hogyan munkálkodik azon, hogy az embereket kiszabadítsa a sátán fogságából, hogy megváltsa, megszabadítsa, hogy az ember arra a helyre kerüljön, ahova Isten tervezte. Ez a hely pedig az Istennel való közösség.

Látunk embereket, és talán egykor mi is ilyenek voltunk, akik úgy gondolják, hogy az anyagi javak birtoklása, ha meglesz ez, meglesz az, meglesz amaz, az majd teljességet fog hozni, békességet fog hozni az embernek, de látjuk, hogy ez nem így van. Látunk olyan

embereket, akik világi szinten sikeresek, de mégis egy csőd, m egy kudarc, egy dráma az életük, mert nincs békességük. Nincs meg az a legfontosabb, amire szüksége van az embernek, az a belső béke, az a teljes megelégedettség, ami nem érhető el Isten nélkül. Mert Isten így tervezte meg az embert. Az ember akkor éri el a teljességét, amikor visszakerül arra a helyre, ahova Isten tervezte, ez a hely pedig az Atyával való közösség. És ez a közösség nem jöhetett létre addig, amíg el nem küldte Isten a megoldást, a Megváltót. Az Ő Fiának kellett eljönnie ahhoz, hogy az embert megváltsa, megszabadítsa, és az Atyával való közösségbe kerüljön. Végig erről szól a történet, hogy Isten egy csodálatos helyet készített az ember számára. Kezdetben Ádámot és Évát az Éden kertjébe helyezte. Most befejeztük már a Jelenések könyvét, a végén azt látjuk, hogy Isten ugyanúgy elkészített egy csodálatos országot, egy csodálatos királyságot, ahova hív minden embert. És ha megnézzük a kezdetet és a véget, ha a Bibliánkat nézzük, akkor ebben a szakaszban vagyunk valahol. Én úgy látom, meg nagyon sokan mások is, hogy az Írások tanúsága szerint is ott vagyunk, hogy a végidők felé járunk, mert Isten elkészítette a menyegzőt.

Isten hívta az embereket korábban is. Ha megnézzük az őstörténet után, az 1Mózes 12-től látjuk Ábrahám és a pátriárkák történetét. Isten azért kötött szövetséget Ábráhámmal, hogy rajta keresztül tudjon üdvösséget kapni, tudjon Istennel élő kapcsolatba kerülni Ábrahám fizikai magva és a szellemi magva. Ábráhámnak vannak fizikai gyermekei, ha nézzük Izsákot, Jákobot, Ézsaut és sorolhatnánk tovább, akkor Isten azért kötött velük szövetséget, hogy az embert visszavezesse az Ő országába.

Az egész Könyv Isten országáról, Isten Királyságáról szól. De mit ér egy királyság király nélkül? Ezért eljött a király. Eljött az igazi király, eljött a mennyei király, az örök király, aki minden királyok Királya. Aki Úr, aki Megváltó, aki Szabadító, és ahogy János mondja: Ő a testté lett Ige. Krisztusnak szólították, Messiásnak a zsidók, Úrnak a világ szólítja a királyokat meg a vezetőket. A Jézus név az Isten ember voltát, Jézus ember voltát szimbolizálja. De amikor az Ige testté lett, a Logosz pedig az egész emberiség uraként mutatja be. Ezt főleg János evangéliumában látjuk. Meg fogjuk nézni az evangéliumokat, amennyire az időnk engedi.

A mai üzenetnek azt a címet adtam, hogy: *Ne félj!* Ez nemcsak egy karácsonyi üzenet, hanem ez egy örök üzenet mindannyiunk számára. Jézus nagyon sokszor mondta a tanítványainak is, hogy: Ne féljetek! Eljött a Megváltó, örömhír jött, jó hír jött, és a Lukács evangéliumában olvassuk, hogy Isten a jó hírt először nem a királyokhoz, nem a palotába vitte, nem a főembereknek vitte, hanem nagyon-nagyon egyszerű embereknek, sőt nagyon lenézett, nagyon megalázott embereknek jelentette ki magát először: a pásztoroknak. Megjelent az Ő csillaga, ahogy ezt a Máté evangéliumában is olvassuk, illetve a Lukács 2-ben is. Kicsit eltér a két fajta leírás, hálát adunk ezért Istennek, majd mindjárt meglátjátok, hogy miért, mert a négy evangélium gyakorlatilag egy evangélium, hiszen kapcsolódnak egymáshoz nagyon sok szinten, de eltérnek egy picit olyan tekintetben egymástól, hogy minden evangélista, Isten minden embere egy kicsit mást hangsúlyoz ki jobban, és ezek a hangsúlyok nagyon-nagyon fontosak!

Tehát ne féljünk és ne csüggedjünk, mondta a pásztoroknak. Nézzük a Lukács 2,14-et:

**Lukács 2,14.**

**14. Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön békesség, és jó akarat az emberekhez!**

Dicsőség a magasságban Istennek, a földön a jó akaratú embereknek! Ez a Békés-Dalos fordítás szerint van, a mi fordításunk nem így hozza, nem írtam oda a fordítást, de dicsőség az Istennek, és békesség. Üzenet van ebben az igeversben is, hiszen békesség az embereknek. A Lukács 2,10-ben látjuk, amikor az angyal megjelent:

**Lukács 2,10.**

**10. És monda az angyal nékik: Ne féljetek, mert ímé, hirdetek néktek nagy örömet, mely minden népnek öröme lészen:**

Nagyon sokszor megrettenünk a hírektől. Néha még a jó hírektől is megijednek az emberek. Az emberek félnek a változástól. Amikor változásról beszélünk, főként, ha a tévében mondják be a politikusok, akkor mindig rossz dologra gondolunk, és az emberek gyomra összeszorul, mert ha változás történik, a hivatalos forrásokból ezeket halljuk, akkor az ember mindig valami rossz dologra gondol és sokszor nem ok nélkül. De a világ rendszere már csak ilyen! És úgy látszik, abban a korban sem volt másként. Mert amikor megjelent az angyal és hírt hozott, akkor megrettentek és féltek. És azt mondta az angyal, hogy: Ne féljete! Ne féljete, mert ma született néktek Üdvözítő, aki az Úr Krisztus a Dávid városában. A leghatalmasabb hírt, a legjobb hírt kapták, és nekünk is ez a legjobb hír, hogy megszületett a Megváltó, megszületett a Messiás. A Galata 4,4-ből idéznék egy Igét, és ez egy fontos igever.

#### **Galata 4,4–5.**

**4. Mikor pedig eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az Ő Fiát, aki asszonytól lett, aki törvény alatt lett,**

#### **5. Hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy elnyerhessük a fiúságot.**

Itt van egy nagyon-nagyon fontos, amikor „eljött az időnek a teljessége”. Mindannyian, mint hívők várjuk vissza az Urat. Várjuk, hogy beteljesedjenek az utolsó idők ígéretei, hogy az ember a legeslegvégső helyére kerüljön, ahol már nem kell szembesülnie azokkal a problémákkal, amikkel a földön szembesülni kell, a betegséggel, a szegénységgel, a sok nyomorúsággal, és azzal a sok-sok kihívással, ami elé ez a világ állít mindannyiunkat, és tudjuk, hogy el fog jönni az az idő, amikor ez teljesen meg fog szünni. Amikor nem kell azzal szembesülnünk, hogy valaki meghal, hogy valaki megbetegszik, hogy valaki tönkremegy gazdaságilag, mint annak idején is, ugye, ha valaki abban a korban tönkrement, akkor, mint az előbb is mondtam, nem mehetett el a bankba, az az ő csődjét jelentette. Vagy a vagyonát kellett elzalogosítania a megélhetéséért, vagy szélsőséges esetben a gyerekeit kellett odaadni rabszolgának, vagy esetleg önmagát. Nagyon-nagyon súlyos kor volt az akkor, amikor az evangélium megérkezett. És amikor eljött az idő teljessége. Tehát látjátok, hogy az idő az Isten kezében van. Isten csodálatos időzítésében jött el a Messiás, a Megváltó akkor született meg, amikor meg kellett születnie. Ha nézzük az egész világtörténelmet, soha nem volt alkalmasabb időpont, és soha nem tudta volna az evangélium azt a célját elérni, vagy elérni az egész világot, az egész emberiséget, ha nem ott és nem akkor jön el a Messiás, hanem akkor születik meg az Úr.

Nézzük meg egy kicsit azt a kort! Egy kicsit tényleg szeretnék benneteket visszavinni, hogy az evangéliumot helyezzük el abba a környezetbe, ahol született. Ma nagyon sok ember és nagyon sok keresztény beszél csak a hit Jézusáról. És valóban Jézus a hitünk fejedelme, szerzője és bevégzője, és ez teljesen rendben van. De ha csak a hit Jézusáról beszélünk, akkor a világ egyszerűen bolondnak néz bennünket, mert ma úgy van összerakva ez a világ, hogy mindenre az emberek bizonyítékot akarnak, tudományos bizonyítékot szeretnének és mindent az eszükkel szeretnének megoldani. Tehát azt, hogy te miben hiszel, ez nem sok embert fog önmagában meggyőzni. Ezért ennél manapság sajnos sokkal többre van szükségünk, hogy az embereket megnyerjük Isten evangéliumának számára. Tehát azt mondja: amikor eljött az időnek a teljessége. Nézzük meg a Lukács evangéliumban, csak az első sort szeretném felolvasni a Lukács 1-ből.

#### **Lukács 1,1–4.**

**1. Mivelhogy sokan kezdték rend szerint megírni azoknak a dolgoknak az elbeszélését, amelyek minálunk beteljesedtek,**

Lukács azt mondja, hogy nagyon sokan írtak Jézusról, az Ő cselekedeteiről. Mit jelent ez? Azt, hogy nagyon-nagyon sok Írás volt annak idején, amelyek megírták. Mit írtak meg? Amik beteljesedtek. Emberek történeteket írtak le, sőt, ahogy itt ezt a hosszú részt hallgattam, elcsodálkoztam azon, hogy az evangéliumot nem minden esetben a Bibliából olvasták. Nem volt Bibliájuk. Nem volt még akkor könyvnyomtatás. Gondoljatok bele, hogy ilyen

pergamentekercseken voltak, és csak a kiváltságos emberek tudtak írni és olvasni. Az emberek megtanulták a teljes evangéliumot, és szó szerint adták át más embereknek. Természetesen ezeket rögzítették is. Nagyon sokféle rögzítése volt, nagyon sok pergament, nagyon sok Írást találtak már azóta. Tehát vannak hiteles források, vannak hiteles dokumentumok, amelyek ezt bizonyítják.

## **2. Amint nekünk előnkbe adták, akik kezdettől fogva szemtanúi és szolgálói voltak az Igének:**

Kik adták elénk az evangéliumot? Nagyon fontos, hogy ez nemcsak egy kitaláció, nemcsak egy keresztény elgondolás, nemcsak egy fikció, amit az emberek találtak ki, hanem a kornak megvannak a hiteles dokumentumai is. Tehát a világ számára is lehet dokumentálni és lehet reprodukálni azt, ami akkor és ott történt. Hiteles szemtanúk. Ilyen hiteles szemtanúk voltak Jézus tanítványai, Jézus követői. Sőt majd fogok felolvasni világi történetíróktól olyan írásokat, amit nem a zsidók találtak ki. Nagyon sokan mondják, hogy ezt a keresztényi hitet, meg a Bibliát csak a zsidók találták ki, meg a zsidók írták le. Ezek nagyon tudatlan emberektől származó állítások, de mégis hallani manapság ilyet.

Kezdjük ott, hogy Lukács, akinek most az evangéliumát olvasom, éppen nem volt zsidó. De Jézus tanítványa volt, és nézd meg, hogy mi történt! Azt mondja, hogy:

## **3. Tetszik nekem is, ki eleitől fogva mindenknek szorgalmasan végére jártam, hogy azokról rend szerint írjak neked, jó Theofilus,**

Mit csinált Lukács? Azt mondja, tetszik nekem is, hogy olvasom, hogy „eleitől fogva mindenknek szorgalmasan a végére jártam”. Lukács mintegy oknyomozó riporterként végigmegy és végigellenőrzi azokat az állításokat, végig feljegyzi, amik történtek. Hogy azokról írjak neked, jó Theofilus. Theofilusról nem tudunk semmit, csak annyi van írva itt, hogy jó. Jónak van fordítva, de nagyra becsült, kegyes, nemes. Tehát ez valószínűleg egy főember volt, egy olyan személy, aki talán érdeklődött az Ige után, az evangélium után. Az is lehet, hogy egy gazdag ember volt, aki megfinanszírozta azt, hogy járjanak utána, támogatta az evangéliumot, támogatta Lukácsnak ezt a kutatását. Hozzá van címezve ez a levél, néven van említve, ugyanúgy majd látjuk ezt az Apostolok cselekedeteiben is.

Tehát miért jó nekünk, hogy ez le van írva? Mert látható, hogy a keresztény hit nem valakinek a fejéből kipattant, az nem egy fikció, az nem egy olyan dolog, amit valamelyik ember kitalált. Hanem olyan történelmi eseményekről, történelmi tényekről szól, amik megtörténtek. Amik valóban megtörténtek!

## **4. Hogy megtudhasd azoknak a dolgoknak bizonyosságát, amelyekre tanítottál.**

És nézzük meg a 2. rész 1. ígeversét, Lukácsnál tartunk:

### **Lukács 2,1–3.**

**1. És lón azokban a napokban, Augustus császártól parancsolat adaték ki, hogy mind az egész föld összeirattassék.**

**2. Ez az összeírás először akkor történt, mikor Szíriában Cirénius volt a helytartó.**

**3. Mennek vala azért mindenek, hogy beirattassanak, ki-ki a maga városába.**

Ez az összeírás először akkor történt, amikor Szíriában Cirénius volt a helytartó. Állj! Megállunk egy picit. Általában ezeken a verseken nem nagyon szoktunk megállni és nem sokat szoktunk gondolkodni. Miért fontos ez nekünk, hogy Lukács ezt rögzítette? Ha csak Jánosunk lenne, Márkunk, és Máténk, akkor bizony ezekről a dolgokról nem sokat tudnánk. Mit jelent ez a számunkra? Azt jelenti, hogy Jézus, amikor megszületett, amikor eljött, akkor Ő elhelyezhető az idő, a történelem vonalán. Akkortájt nem volt időszámítás úgy, mint ma. Nem volt Gergely-naptár. Akkor úgy számolták az időt, hogy X császárnak az akárhányadik esztendejében. Ez volt az időszámítás akkor. És mit ír itt a Biblia? Be tudjuk pontosan határolni, hogy Jézus mikor született meg. Hogy Ő egy valós személy volt. Hogy Őt el lehet helyezni nemcsak az emberek hitének a világában, hanem a történelem vonalán is. Megszületett. Augustus volt akkor a császár. Amikor megérkezett az Evangélium, akkor a

rómaiak voltak hatalmon. A császárok uralkodtak. Ezt néztük már korábban is, a Római Birodalom a világ eddigi legnagyobb birodalma volt. Ha gazdaságilag, politikailag nézzük, nem egy összetákolt, inkább nagyon profin összeszerkesztett birodalom volt. Augustus császárt nevezték a Római Birodalom második alapítójának. Ugye, azt mondta az angyal, hogy békeesség az emberekhez és jó akarat. Ha olvastátok történelemből, akkor tudhatjátok, hogy Augustus nevéhez fűződik a Pax Romana, a Békés Róma. És ő volt az, aki összeírta akkor először az embereket. Már a római hódítások megtörténtek, a birodalom jó nagy volt, és visszahívta a katonákat a háborúból, és ezeknek a katonáknak nem volt hova menniük. Mit csináljanak? Hát azt mondja, hogy alakítsunk Kis-Rómákat! Nagyon fontos rendeleteket hozott, hogy megszüntetni minden háborút, megszüntetni minden háborúságot. Ugyanis ha háború van, akkor nem működik a gazdaság, akkor nem működik semmi. Az ő döntése, ami aztán egészen a Római Birodalom bukásáig egy meghatározó rendelet volt, egy meghatározó irányelv, a békés Róma. Római kolóniákat alapított, és erről olvasunk végig a Bibliában. Ilyen volt például Efézus, az is provincia volt, az élén volt egy prokurátor, vagy éppen egy kliens király, mint Heródes. A mi esetünkben, amikor Jézus született, akkor Heródes volt a király. Ez hogy lehet? Augustus volt a császár, Heródes volt a király, hogy van ez? Úgy, hogy az egész birodalom császára Augustus volt, de meghagyta az embereket, meghagyta a provinciákat, hogy a saját kultúrájukat megtartsák, hogy gyakorolják a vallásukat. Egyetlen célja volt, hogy béke legyen. Miért számláltatta meg a népet? Ennek egyetlen oka volt, hogy mennyi adóbevételre számíthat. Látjátok az APEH már akkor is ott volt, az sem mai találmány. Az adóhivatal, a NAV jelen volt.

A lényeg az, hogy mennyi adót lehet beszélni? Hagyta az embereket, hogy érvényesüljenek, hogy termeljenek, és kiváltságokat adott a városoknak. Sok politikai tanulhatna ma is tőlük. Látom a fejteketben a gondolatot, valóban így van ez. Még valami nagyon fontos dolog történt abban a korban, ami talán innen a pulpitusról nem gyakran hangzik el, de azért kellene egy átlag kereszténynek is erről tudnia. Zakariás és Malakiás, a kis próféták közül az utolsó kettő, az Ószövetségben a két utolsó könyv. 450-400 év telt el mióta Isten nem küldött prófétát az emberekhez. Egy nagy csend volt. Élték az emberek az életüket, jöttek a korok, jöttek a nagy hatalmak. Hogy Isten mennyire bölcs, és mennyire tudja, hogy mikor mit kell csinálni, az abból is látszik, hogy ha a Messiás előbb születik meg, akkor gyakorlatilag lehetetlen, hogy terjedjen az Evangélium.

Mi volt szükséges ahhoz, hogy az emberekhez eljusson, az egész birodalomba az Evangélium? Nagyon fontos volt a nyelv. Nagy Sándor meghódította az egész részt ott, elterjedt a hellénizmus, és elterjedt a görög nyelv. Addig héberül beszéltek, illetve a babiloni fogság után arámiul, és egyik nép így beszélt, a másik nép úgy beszélt. De rengeteg rabszolga volt, akik görögül beszéltek. Annak idején a tanítók rabszolgák voltak. A római társadalom 50-70 százaléka rabszolga volt. Nem is volt megkülönböztetett ruhájuk, ugyanúgy jártak, mind a szabadok és ők tanították az embereket. Mi ennek a lényege? Az, hogy mindenhol beszéltek görögül. Ha nem beszélnek görögül, akkor nem tud elmenni az Evangélium olyan területekre, ahova egyébként eljutott. Látjátok, hogy Isten mennyire bölcs, és mennyire tudja, hogy mikor minek kell megtörténnie? Isten pontosan tudja azt is, hogy az elragadtatásnak mikor kell megtörténnie, nem amikor mi szeretnénk, vagy amikor mi úgy gondoljuk.

Visszatérve, Jézus Krisztus megszületett, és Ő valós személy. Itt jön a következő kérdés: Jézus ember, vagy Isten? Ez nagyon komoly kérdés volt. Az akkori kort a görög filozófia uralta, a platóni, az arisztotelészi, és még lehetne sorolni, hány fajta filozófiai irányzat. Ez volt a görög kultúra, és a hellénizmusnak ez volt a missziója, hogy a görög kultúrát terjessze. De Isten minden rosszat a javunkra fordít. Láthatjátok, hogy szétszórták a zsidókat is, és mondjuk Alexandriába is telepítettek zsidókat, zsidó kolóniák alakultak ki. Egy idő után a diaszpórában lévő zsidók már nem tudtak héberül. Gondoljatok bele, hogy milyen csodálatos volt az, hogy a Krisztus előtti 300-as években lefordították a Septuagintát! [A Septuaginta a legrégebbi

ismert görög fordítása a héber nyelvű Ószövetségnek.] Egy Ptolemaiosz Philadelphosz nevezetű uralkodó úgy döntött, hogy le kell fordítani. A teljes Ószövetséget lefordították, átnézték, és ez teljesen hiteles fordítás. Ha nincs a görög nyelv, ha nincs a Septuaginta, akkor nem tudnak miből prédikálni.

Annyi minden történt ebben a korban, amikor eljött Jézus, megfordult szinte az időtengely. Kiépitették az utakat, az emberek tudtak menni, eljött egy béke. Persze ezeket a császárokat ne úgy képzeljétek el, mint jötevőket. Jézus beszél róla, hogy akik rajtatok uralkodnak, azok jötevőknek hívatják magukat, de köztetek ne így legyen, hanem aki köztetek nagy akar lenni, legyen mindenki szolgája! Ebben az időszakban született meg Jézus, a Megváltó. A Máté evangéliumát, ha megnézzük, akkor láthatjuk, hogy Máté ezt leginkább a zsidóknak írta.

A Máté evangéliuma nagyon, de gondolom, nem ez a kedvenc részetek belőle, amiről most fogok beszélni, a nemzetiségi táblázat. De óriási dolog a nemzetiségi táblázat, mert sok minden van benne számunkra. Ezek a nevek tényleg nem sok mindent mondhatnak, olyan, mintha az ember a telefonkönyvet olvasná. Aki most olvassa először a Bibliát, és itt kezdi olvasni, az biztosan kihagyja. Tudom, hogy neked sem ez a kedvenc olvasmányod, nekem sem, de van benne egy nagyon-nagyon érdekes rész. A Máté evangélium azt hangsúlyozza leginkább, hogy Jézus nem egy nemzeti Megváltó, hanem Jézus a világnak a Megváltója. A zsidók egy nemzeti Megváltót vártak, egy nemzeti Messiást vártak, aki a zsidó népet fogja megváltani. De a Máté evangélium lehangsúlyosabban azt emeli ki, hogy Jézus a Messiás, aki megszületett, Ő a világ Megváltója. Ez meghatározza az egész jellegzetességét. Ennek a bizonyítására nagyon gyakran idézi Máté, hogy mindez pedig azért lett meg, hogy beteljesedjék az Írás. Nagyon hangsúlyozza, hogy amit ő leírt az evangéliumában, azt nem ő találta ki, az már a prófétáknál az Ószövetségben Isten ígéreteinél mind-mind megtalálható. Nem beszélve arról, hogy Máté ír legtöbbször Jézus tanításairól. Ő hangsúlyozza ki ezt a legjobban.

Nézzük mindjárt a nemzetségi táblázatot! Ez egy nagyon szokatlan nemzetségi táblázat, benne van négy nő, ez már botránykö. Ez az evangélium egy kicsit fricska a vallásos zsidóknak. Mivel támadták Jézust? Mi az, amivel Jézust folyamatosan a farizeusok támadták? A származása miatt is, többek között. Te Galileából való vagy, Galileából semmi jó nem származhat! Sőt samáriaiak is nevezték némelyek, hogy Ő samáriai. Pedig hát Jézus Betlehemben született, és Ő a megígért Megváltó, ezt az Írások világosan bizonyítják. Ő pontosan megmondta, hogy ti sem vagytok olyan tiszta vérből valók, mint ti azt gondoljátok! Az ember a származása miatt nem lesz képes üdvözülni, egy csoporthoz való tartozás miatt nem lesz képes üdvözülni.

Milyen négy nevet említ ebben a nemzetségi táblázatban? Azért néhányat szeretnék kiemelni. Az első Támár. Mit tudunk Támárról? Botrány, nem? Eleve ő kananita származású. Júda elment és egy kanaáni ember lányát elvette feleségül, lettek gyerekei, és az egyiknek, Hérnek lett egy felesége. Megtalálhatjátok az 1Mózes 38-ban, nem lapozom most oda a Bibliámat. Meghalt a férje, annyira gonosz volt, hogy Isten ítélete szállt rá. Aztán gondolta, hogy most majd a másik fiú elveszi, és magot támaszt neki, de az is gonosz volt, Isten ítélete arra is jött. Ezek mind meghaltak, és a végén ottmaradt egyedül a nő. Mit csinált ez a nő? Beöltözött prostituálnak, kiállt az út szélére, és Júda meglátogatta őt. Ez benne van a nemzetségi táblázatban.

Menjünk tovább, nézzük a következő nőt, Ráhábot. Mit tudunk Ráhábról? Szuper csapat. Egy hazaáruló volt, egy prostituált volt, aki elárulta a saját népét is. Ez a ti nemzetségi táblázatok! Ez egy nagyon-nagyon komoly fricska volt az akkori farizeusoknak és a szaduceusoknak. Én elhiszem, hogy nem szívesen olvasták ezt az Evangéliumot!

Menjünk tovább: Rúthról mit tudunk? Moabita volt, ő sem volt zsidó. Belekerül egy moabita nő a vérvonalba! Előzőleg meg egy kananita.

Menjünk tovább: Dávidot mindannyian a királyuknak tartották. Szerepel itt is egy nő, nincs kiírva a neve, de úgy írják, hogy nemzé Salamont az Uriás feleségétől. Ki volt ő? Betsabé. Hogyan született Salamon, a bölcs király? Látjátok, hogy ebben a nemzetségi táblázatban is, ha a szöveg mögé nézünk, amit nem láttunk első olvasásra benne, de ott van a szöveg környezetében, és ezt ők akkor értették. Ebből a vérvonalból vezet le a Messiást.

Ha megnézzük a másikat, Lukácsot, ő megint máshogy vezet le. Nem akarok a nemzetségi táblázatokba belemenni. A lényeg az, hogy a Máté evangélium hangsúlyozza azt, hogy azért írtattak meg mindezek, azért történtek meg, hogy beteljesedjenek az Írások. Nézzük tovább:

**Máté 2,6.**

**6. És te Betlehem, Júdának földje, semmiképpen sem vagy legkisebb Júda fejedelmi városai között: mert belőled származik a fejedelem, aki pásztorként terelgeti majd népemet, az Izraelt.**

Olvashatnák Ésaiástól. Mikeás Ésaiás kortársa volt Krisztus előtt 750 és 700 között voltak próféták. Négy próféta volt akkor, Ámos, Hóseás, Ésaiás, Mikeás, és őrajtuk keresztül Isten kijelentette. Ha Ésaiás könyvére lapozzunk, ott nagyon sok igehelyet ki lehetne emelni.

**Ésaiás 4,2.**

**2. És ama napon az Úrnak Csetetéje ékes és dicsőséges lesz, és a földnek gyümölcse nagyságos és díszes Izrael maradékának.**

Ezek mind már a Messiásról szóló jövendölések.

**Ésaiás 7,13–14.**

**13. Akkor monda a próféta: Halld meg hát, Dávid háza! Hát nem elég embereket bosszantanotok, hogy még az én Istenemet is bosszantjátok?**

**14. Ezért ad jelt néktek az Úr maga: Ímé, a szűz fogan méhében, és szül fiat, s nevezi Őt Immánuelnek,**

Immánuel azt jelenti, hogy velünk az Isten. Ezt idézi az evangéliumok írója, ez jelenik meg az Igében. Aztán, ha megnézzük a 9. részt, ott a 6-os vers:

**Ésaiás 9,6.**

**6. Mert egy gyermek születik nekünk, Fiú adatik nekünk, és az uralom az Ő vállán lesz, és hívják nevét: Csodálatos Tanácsosnak, Hatalmas Istennek, Örökkévalóság Atyjának, Békesség Fejedelmének!**

Ezek nagyon-nagyon komoly kijelentések Jézus Istenségéről. Itt az a kérdés, hogy akkor most Jézus ember, vagy Isten? Gyönyörűségesen megfogalmazzák az evangéliumok, Isten az Igéjében ezt élénk tárja nagyon-nagyon pontosan, hogy Isten Fia, Jézus ugyanúgy ember és egyben Isten is. A János evangélium fogalmazza meg a legjobban: És az Ige testté lett és lakozék miközöttünk és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal. Az Ige lett testté, eljött közénk.

**János 1,11–14.**

**11. Az övéi közé jött, és az övéi nem fogadták be Őt.**

**12. Valakik pedig befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek;**

Az Ige lett testté.

**13. Akik nem vérből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak indulatából, hanem Istentől születtek.**

**14. És az Ige testté lett és lakozék miközöttünk és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal.**

Az Ige testté lett, ez egy hatalmas kijelentés. Az Ige testté lett. János evangéliuma merőben eltér a másik háromtól, itt az ember és Isten személyes kapcsolatát hangsúlyozza leginkább. Nem annyira Izrael népével foglalkozik, nem a nemzettel, nem a történettel, hanem magával az emberrel. Hogy Isten az Urat személyes Megváltóként küldte el. Az Ige testté lett és

lakozék köztünk és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal. Összehasonlítja a törvénnyel a 17-es versben:

**János 1,17.**

**17. Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett.**

A János evangéliuma a hitet hangsúlyozza leginkább, Isten és az ember személyes kapcsolatát. Itt olvasunk az újjászületésről, amikor Nikodémussal beszélget az Úr. Az ember és Isten kapcsolatát, és a hitet emeli ki leginkább. Ha csak a János evangéliuma lenne, akkor nehezen tudnánk megállni a világ előtt, mert azt mondaná, hogy ez csak a keresztények hite, de itt történelmi bizonyítékok is vannak. Jézus ember volta elhelyezhető a történelem vonalán. Ha megnézzük Augustust, ha jól emlékszem, Krisztus előtt 27-től Krisztus után 14-ig uralkodott. Utána uralkodott Tiberiusz császár 37-ig, gyakorlatilag Jézus földi szolgálatának a végén. Abban a korban feszítették meg, amikor Tiberiusz császár volt. Ez pontosan beazonosítható a történelem vonalán is. Hogy mit végzett el Isten az Ő megváltásában, hogy miért jött, hogy az ember és Isten személyes kapcsolatát helyreállítsa, ezt leginkább János evangéliumában láthatjuk.

János nem annyira ír a történetekről, hogy mi történt karácsonykor, hogy történt, ő nem ezt a részét ragadja meg, hanem a szellemi részét, a hit részét ragadja meg. 98-szor szerepel benne a hit szó, hogy mindezt hit által tudjuk birtokba venni. Lukács pedig szolgáltatja a történelmi bizonyítékokat is. A legrosszabb az, amikor bizonytságot teszünk az Úrról és vitatkoznak a pogány emberek, és ha nem tudunk mit mondani nekik, akkor most üzenem nekik, hogy a Lukács evangéliumot nyugodtan olvassátok föl, ha valaki a történelmi Jézusra kíváncsi. Vannak világi történetírók, akik dokumentálták Jézus Krisztus tevékenységét. Sok ilyen történetíró van. Vannak ironikusok, akik gúnyos megjegyzéseket tettek a kereszténységre, Jézusra. De van egy történetíró, Josephus Flavius, akinek van egy könyve: A zsidók története. Sajnos nekem csak az első rész van meg, már nem nyomtatják, hiszem, hogy valahol meg fogom szerezni. Aki kíváncsi, hogy mi történt abban a korban, ő ír Jézusról. Hát ő aztán abszolút nem mondható kereszténynek, nem mondható elfogultnak, ő egy világi történetíró. Én fölolvastam végig, hogy mit ír Jézusról, egy rész a könyvből kiemelve.

Lehet, hogy nem ilyen karácsonyi üzenetre számítottatok, de higgyétek el, hogy nagyon fontos, és nagyon meg fogja erősíteni a hitünket Jézusban, a Megváltónkban, a Messiásunkban. Ő nem csak egy kitalált személy, nem valaki kitalálta, nem valaki leírta, nem ellopták a testét, hogy utána lehessen beszélni a feltámadásról és egyéb ilyen fikciók, aminek gyakorlatilag semmilyen tárgyi bizonyítéka nincs. Hiteles dokumentumok, és bizonyítékok állnak a rendelkezésünkre, túl azon a hitünkön, hogy amit ezek az emberek leírtak, a Jézus követői, a Jézus tanítványai, akik ott voltak kezdettől fogva, az igaz.

Azt mondja, hogy szemtanúi voltunk. Lukács nem volt ott, de ott volt Máté, ott volt Péter. Most nézzük, hogy mit ír Josephus Flavius, aki egy világi történetíró, tehát a Bibliában ne keress, amit most olvasok, mert ezt ott nem találod.

„Volt ebben az időben egy bölcs ember, Jézus. Ha ugyan törvényes dolog Őt embernek nevezni, mert csodálatos dolgok cselekvője volt. Olyan emberek tanítója, akik az igazságot örömmel fogadták.”

Ez egy világi történetíró. Nem apokrif levél, ez egy történetírónak az írása. „Megnyert magának a zsidók és pogányok közül is sokakat. Ő volt a Krisztus. Amikor Pilátus a közöttük lévő főemberek tanácsára kereszthalálra ítélte Őt, azok, akik korábban szerették, nem hagyták el.” Most figyelj! „Mely megjelent nekik elevenen a harmadik napon.” Ezt egy világi történetíró írja. „Amit az Isten prófétái előre megmondtak, ezeket és még tízezer más csodálatos dolgot felőle.” Mit ír a János 20? Hogy ha mindennek megiratnának, amit Jézus cselekedett, a világ összes könyve nem fogadná be. Ezt egy világi történetíró is elmondja, hogy más tízezer csodálatos dolgot felőle.



„A keresztények serege, akiket Róla neveztek így, nem halt ki a mai napig.” Van még egy csomó följegyzés, de gondoltam, ezt elhozom nektek, hogy amikor beszélgettek a hitetlen családtagjaitokkal, amikor ünneplik a Mikulást, karácsonykor meg mindenkit ünnepelnek, kivéve Jézus születése napját, akkor nyugodtan oda teheted elé, hogy ezek valós dolgok, ezek megtörténtek.

Mindenkit ünnepelnek, kivéve Jézus születésnapját, akkor nyugodtan odateheted elé, hogy ezek valós dolgok, ezek megtörténtek. A mi hitünknek szilárd alapja van. Az megáll a történelem vonalán és megáll a kijelentés vonalán is. Minden tekintetben hiteles. Jézus szolgálatának Máté evangélium szerinti központi tanítása Jézus istensége. Ma is vannak olyan közösségek, akik ugyan kereszténynek nevezik magukat, de nem hiszik Jézus istenségét. Már a kalcedoni és a niceai zsinat is, amik a 300-as, 400-as években voltak. Az első kijelentés I. Konstantin után volt 315-ben, már ott kijelentették Jézus istenségét, és minden más hamis tanítást elutasítottak. Annak idején volt egy Ariánusz nevezetű férfi, aki azt tanította, hogy Jézus nem Isten, csak ember. Aztán volt, aki azt tanította, hogy Jézus nem ember, csak Isten. Mindkét tanítás hamis! Mi van akkor, ha Jézus nem ember, csak Isten? Csak látszat teste volt, azt mondták. Ha ez így van, ha Ő teljesen Isten, akkor nem tudott szenvedni és meghalni, és akkor hamis az Evangélium. De mi van akkor, ha csak ember és nem Isten? Akkor viszont nem tudott volna bennünket megváltani. Az ember nem képes saját magát megváltani. Ő ugyanúgy volt ember, ahogy Isten. Isten jött el közénk testben. Ez a mi agyunkba, a mi gondolkodásunkba nem fér bele, de János evangéliuma ezt hangsúlyozza ki, nagyon sok esetben. Csak néhány Igét olvasok fel. A János 6,35-ban azt olvassuk, hogy Ő az élet kenyere.

#### **János 6,35.**

**35. Jézus pedig monda nékik: Én vagyok az életnek ama kenyere; aki hozzám jön, semmiképpen meg nem éhezik, és aki hisz bennem, meg nem szomjúhozik soha.**

Aki nem eszi az én testemet, nem issza az én véretem, az nem lát életet. Mi történt, amikor ezt Jézus kijelentette? Sok tanítványa elhagyta. Azt mondta, hogy kemény beszéd ez, ki tudja ezt egyáltalán befogadni? Amikor megszületett és abban a kis jászolban feküdt, odamentek a pásztorok. Majd amikor azt mondta, hogy ne féljete, akkor Isten kijelentette magát azoknak az embereknek és elterjesztették az Ő hírét. Az első, akik az Evangéliumot, az Örömhírt hirdették, ezek az egyszerű emberek voltak, a pásztorok. Az emberek nagy része akkortájt csak városokban élt. Soha nem volt más időkor, amikor az emberek olyan koncentráltan éltek a városokban, mint akkor. Csak a városban volt az élet, szinte az érvényesülés egyetlen lehetősége a városban volt. Aki vidéki volt, azt barbárnak tartották. Ezeket a pásztorokat műveletlen, barbár embereknek tartották. Amit a Lukács evangéliuma hangsúlyoz a Mátéval szemben, ott másképp közelíti meg, mindjárt rátérek arra is néhány mondattal. De azt mondja, hogy Ő a világ világossága. Nem a filozófia a világ világossága, hanem Ő maga a világ világossága.

Az ajtó és a juhok. Jól ismeritek a János evangélium 10. fejezetét. Azt mondja, hogy én vagyok az ajtó. Ahogy Jézus kijelentette magát, ezt János mind rögzítette. Ő az egyetlen út az Atyához. Mikor keresztények olyanokat állítanak, hogy más úton is lehet üdvözülni, a hegyre sok út vezet föl. Nem! Erre a hegyre csak egy út van, egy keskeny ösvény és Ő Jézus Krisztus. Ő az, aki a világ Megváltója, aki karácsonykor eljött, testté lett, megmutatta nekünk Isten országát, mert megszületett, mint király és megmutatta, hogy Isten Szellemének erejével, mint felkent, mint ember, hogyan működik Isten királysága. Ez egy nagyon fontos dolog! Jézus nem a saját isteni erejét mutatta meg, nem az isteni hatalmával cselekedte, amit cselekedett, annak ellenére, hogy Isten volt. Nagyon sok embert megzavar, amikor azt mondják, hogy Jézus megnyitotta egy vak ember szemét, de az Jézus volt, azt te nem tudod megtenni! Pontosan ezt hangsúlyozza nagyon sok helyen János evangéliumában. Jézus egyik mondatát följegyzi János erről:

#### **János 14,12.**

**12. Bizony, bizony mondom néktek: Aki hisz énbennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek.**

Világos, hogy Jézus emberként volt itt, felkentként szolgált, és miután Ő megtette azt, amit egyetlen ember sem tud megtenni, hogy magára vette a világ bűnét, hogy kifizette az adósságunkat és azt mondta a tanítványainak, hogy én elvégeztem a munkát, akkor most menjetek, inentől kezdve hívjátok a menyegzőre az embereket! Ez a mi jelenlegi feladatunk. A király megszületett, megváltott bennünket és méltóvá tett minket az Őbenne való hit által, az Ő vére által, a keresztyének munkája által, hogy mi az Ő királyságának az állampolgárai lehetünk. A Kolosse levélben gyönyörűen írja Pál: „Aki megszabadított a sötétség hatalmából”. Nem majd egyszer meg fog szabadítani, nagyon fontos, hogy múlt idő. Megszabadított és általvitt az Ő szerelmes Fiának az országába. Megszületett a király, megszületett az Ő országa, és lehetünk állampolgárok ebben a királyságban, ebben az örök királyságban, aminek soha nincs vége. Van egy küldetésünk, van egy megbízatásunk, hogy hívjuk ebbe a királyságba az embereket, hogy hívjuk a menyegzőre, az asztalt már terítik. Erre is van egy csodálatos rész a Bibliában. Nézzük a Lukács evangéliuma 4. részét, mit emel ki. Hív bennünket a munkára. De a Máté 10-ben előbb olvassuk:

**Máté 10,1.**

**1. És előszólítván tizenkét tanítványát, hatalmat adott nékik a tisztátalan szellemek felett, hogy kiűzzék azokat, és gyógyítsanak minden betegséget és minden erőtlenséget.**

Jézus azt mondja, hogy neki adatott minden hatalom, miután feltámadt, de azt is mondja, hogy *ti* menjetek és *ti* tegyetek tanítványokká minden népeket. Jézus megszerezte a hatalmat, azt mondja, hogy enyém a hatalom mennyen és földön, és *ti* menjetek azzal a hatalommal! Amikor ezt a Máté 10-ben olvassuk, akkor még Jézus nem halt meg.

**Máté 10,7–8.**

**7. Elmenvén pedig prédikáljatok, mondván: Elközelített a menny királysága.**

Mit kell prédikálnunk? Isten királyságát, amely örök, és ebbe a királyságba hívja és várja az embereket. Nem csak Izrael népét, nem csak egy kiválasztott nemzetet, hanem az egész világot. Izraelnek mi volt az elhívása? Ugyanez, hogy világítson a nemzetek között. Kiválasztotta őt arra, hogy tanúbizonysága legyen Istennek. A Messiást ők visszautasították, a vezetők, a főemberek, de Jézus tanítványai, az egyszerű emberek nem. Az első kereszténység zsidókból állt. Nagyon szomorú statisztikát olvastam a napokban, hogy a világ összes kereszténysége között a magyarra jellemző csak az antiszemitizmus. Csak a magyarra! Ez egy teljesen magyar sajátosság. Mit keres keresztények között a gyűlölet, az antiszemitizmus, a rasszizmus? Sajnos ez magyar keresztény sajátosság. Ezek nagyon szomorú dolgok. Kell, hogy változás történjen ebben és kell, hogy hirdessük az embereknek Isten világosságát. Ez nem emberi bölcsesség, hanem ez egy sátáni, ördögi dolog. Az üdvösség a zsidók közül jött, és Istennek gondja lesz az Ő népére. Ez nem a mi dolgunk, hanem Isten dolga. A mi dolgunk az, hogy a ránk bízottakat teljesítsük. Nézd meg, hogy miről szól a királyság! Amikor Isten királyságát hirdetjük, akkor minek kell történnie ott?

**8. Betegeket gyógyítsatok, poklosokat tisztítsatok, halottakat támasszatok, ördögöket űzzetek. Ingyen vettétek, ingyen adjátok.**

Ez nem egy kérés volt Jézus részéről, hanem egy parancs. Ha ma kiírod a Facebookra, hogy imádkozunk a betegek gyógyulásáért, akkor nem győz az ember ott ülni és a szemetet kitörölni. Keresztényektől és nem világiaktól! Hova züllött Isten országának az evangéliuma? Ma az emberek elvannak a közösségekben, politikától kezdve mindennel foglalkoznak. Keresztények oldalán nem annyira Krisztust látom hirdetni, hanem vagy az ellenzék vagy a kormánypárt propagandáját. Mi közünk nekünk ehhez? Mi Isten országának vagyunk a hirdetői elsősorban. Nem azt mondjuk, hogy ne foglalkozzunk a napi eseményekkel, mert ez is kell, Jézus is foglalkozott napi aktualitásokkal, de nekünk az első számú dolgunk, amit

hirdetni kell, az Isten királysága. Azt mondja, hogy betegeket gyógyítsatok, poklosokat tisztítsatok, halottakat támasszatok, ördögöket űzzetek, ingyen vettétek, ingyen adjátok! Ez Isten királyságáról szól! Isten királyságában most, itt ugyanezeknek a dolgoknak kell megtörténnie.

A Lukács evangélium megint mást hangsúlyoz, leginkább azt, hogy Jézus a kitzsított bñnosökhöz jött. Nagyon hangsúlyosan jelenik meg itt, hogy velük vállal sorsközösséget és ki akarja szabadítani öket a bñneik súlya alól. Az evangélium történeiseiben, amikor leírja Lukács ezeket, akkor Jézus még nem halt meg. Jézus a szegényekhez jött. Minden szegényt egyformán hívogat. Élesen kiemeli a gazdagság kísértéseit. Nem a gazdagság a probléma, hanem annak a kísértései. Kiemeli azt, hogy minden megvetettért jött, a pogányokért is. Sőt, az elnyomott nők is nagy szerepet kaptak Lukács evangéliumában. A Lukács 8,2–3-ban vannak leírva a női szolgálók. Ez nagyon komoly megbotránkozást jelentett a zsidóknak akkor, ezért is fordultak el. Elsősorban nem ezért, de emiatt is sokan hátat fordítottak. Az Evangélium tele van örömmel. Az öröm forrása Jézus szabadítása. Lukács ír a bñnbocsánatot nyert bñnosökról, főleg a megtalált elveszettekről. A Lukács 15-ben olvasunk az elveszett juhról. A pásztor otthagya a százat, hogy megkeresse az elveszett juhót, és amikor megtalálja, akkor öröm van. Ugyanitt van leírva az elveszett drachma, hogy amikor megtalálja, akkor nagy öröm van. Vagy a tékozló fiú, ahogy mi nevezzük, aki elveszett, de megtaláltatott. Jézus ezért jött, és az Ő programja nem változott azóta sem. Jézus ezt Názáretben, amikor megkezdte a szolgálatát, már bemutatta.

#### **Lukács 4,18.**

**18. Az Úrnak Szelleme van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az Evangéliumot hirdesse, elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szemeinek megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat,**

Ő Isten Szelleme által felkent. Miért kenetett föl Jézus? Hogy a szegényeknek az Evangéliumot hirdesse. Ez a mi felkenetésünk is. A te felkenetésed, az én felkenetésem ugyanez, hogy a szegényeknek az Evangéliumot hirdessük. Márpedig az Evangélium nélkül mindenki szegény, mindegy, hogy mennyi pénze, milyen gazdagsága, milyen befolyása van. Az Evangélium nélkül senki nem jut sehova, legfeljebb az élete végére, a földi élete végére. De a királyságba nem léphet be! Azt mondja, hogy elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam. Elküldött a meggyötört, megfáradt emberekhez. Ilyenkor karácsonykor nagyon sokan lesznek depressziósak. Nagyon sokan még az öngyilkosság gondolatával is foglalkoznak, de nincs semmi okuk rá, mert Jézus örömet jött hirdetni. A földi körülmények talán nem a legideálisabbak és soha nem lesznek azok, mindig lesznek kihívásaink, de mi egy örök királyság felé tartunk. Jézus azért jött, hogy örömet adjon.

Ha hiszel az Evangéliumban, ha hiszel az örömhírben, ha hiszel Jézus Krisztusban, akkor a depressziónak menni kell tőled, nagyon-nagyon messzire. A csüggedésnek, az elkeseredésnek is. Talán a helyzeted jelenleg kilátástalannak tűnik, de neked van kilátásod, neked van jövőd. Ezt üzeni neked az Ő Evangéliuma, hogy örüljete! Ne féljete, hanem örüljete! Ezt üzeni Lukács az embereknek. A töredelmes szívűeket meggyógyítsam, a foglyoknak szabadulást hirdessek. Kik a foglyok? Akik be vannak zárva a saját börtönükbe. Allegorikus értelemben, akik be vannak zárva a saját kis börtönükbe, a saját kis kalitkájukba, akik nem látnak tovább az orruknál, akiknek az ura még mindig a sátán, azok igazi foglyok, foglyai az anyagiaknak, akár a pénznek, akár a hatalomnak, akárminek a foglyai, tehát nem szabad emberek.

Jézus felszabadítani jött és nem leigázni. Ez csodálatos, hogy a foglyoknak szabadulást hirdetni jött el. A vakok szemeinek megnyílását, igazi értelemben és átvitt értelemben is lehet mondani. Jézus nagyon sok vaknak megnyitotta a szemét. János evangéliuma csak hét csodát ír le, köztük kettő olyan, ami a másik háromban is szerepel. Ezek közül az egyik, aki anyja méhétől fogva vak, és megbotránkoztak a zsidók rajta, mert Jézus megnyitotta a szemét. Nem

merték bevallani a szülők a farizeusoknak, hogy a fiukkal mi történt, annyit mertek mondani, hogy vakon született, aztán, hogy mi történt vele, azt mi nem tudjuk, majd azt mondja el ő! Miért? Mert félték, hogy kivetik a közösségből őket. Az elején már mondtam, hogy mit jelentett akkor a közösség, az ember létét jelentette akkor, abban a helyzetben. Megnyitotta a szemét és Jézus ott mondott egy nagyon érdekes dolgot, hogy azért jöttem, hogy akik vakok, azok lássanak, és akik azt hiszik, hogy látnak, azok pedig vakok legyenek. Itt egy nagyon komoly ellentétet mondott Jézus, hogy a vakok szeméinek a megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat. Akik bármilyen okból lesújtottak, nyomás nehezedik rájuk.

Egy olyan világban élünk jelenleg, ami tele van hazugsággal. Nem lehet megbízni a hírekben, nem lehet megbízni az információkban, és nekünk mondják, hogy az Evangélium megbízhatatlan! Akkor nézz bele a hírekbe, tíz ellentmondó állítás ugyanarról! Sajnos a korunk paradigmája, hogy ez a korszellem borzalmas. Nem lehet hinni már a legmagasabb szintű hírforrásoknak sem. Az ember azon gondolkodik, hogy megint hol akarnak átverni, hol akarnak becsapni. Egy ilyen korban élünk, és az emberek bizalmatlanok, nem ok nélkül. Látjuk, hogy mit hozott a felvilágosodás az 1700-as években, azt gondolták, hogy az emberi értelem, az emberi ész, az emberi elme hozza el az embereknek a szabadságot, a szabadulást, a boldogulást és a megoldást. Hova vezetett ez? Az emberek ilyen helyzetben vannak.

Egyetlen megbízható pont van ebben az egész világban, az pedig az Evangélium, maga Jézus, az a biztos kőszikla, a biztos alap, erre kell építenünk a házunkat. Korábban már említettem, hogy annak idején hogyan építették a házat. Nem a betonkeverő jött, nem hozta a római csapat a mixert és megöntötte az alapot, hanem meg kellett keresni azt a stabil pontot, azt a stabil követ, ahova a házat építették. Mi volt azon a követ? Egy csomó hordalék, egy csomó homok, egy csomó szemét, amit le kellett takarítani, mert ha arra építi a házat vagy, ahogy neveznénk, az élet építményét, akkor az a ház lehet, hogy jól nézne ki egy darabig, de végül össze fog omlani, ahogy a hegyekből lezúduló eső kimossa a homokot alóla. Ez egy munkás dolog volt, eltakarítani a szemetet a kőszikláról.

Ez ma is munkás dolog, nagyon sok szemét, nagyon sok hordalék került az igazi kősziklára, Jézus Krisztusra. Ő nem egy kis Jézuska, aki megszületett, kis Jézuskának született, mert emberként született. Ő királynak született, Ő Úrnak született. Ő nem csak a hitünk Jézuskája, hanem Ő egy igazi király, egy igazi Úr, Ő az igazi Messiás, sőt a királyok Királya, az urak Ura, az örök Király. Ő jött el testben. Hatalmas reménységünk van!

Az üzenetem eleje úgy szólt, hogy ne féljete, a végén is csak azt mondom, hogy ne féljete, mert nekünk van jövőnk! Mindenkinek, aki Krisztusban hisz, az a győzelmet jelenti. Mert ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia? Ő, az Isten Fia, Istentől született, nem csak ember. Azért jött Jézus, hogy hirdesse az Úr kegyelmének esztendejét. Az Úr kegyelmének esztendeje itt van, bárki jöhet Jézushoz, mindegy, hogy király vagy koldus a világ szemében. Mindegy, de te értékes vagy! Egy értékes személy vagy Isten szemében, mert a legdrágábbat adta érted, a legdrágábbat fizette érted, ezért te nagyon értékes vagy az Ő szemében. Lehet, hogy a világ lenéz, lehet, hogy a világ nem sokra tart, de Isten szemében igenis fontos vagy! Mondd el az örömhírt a környezettedben levő embereknek is, hogy igen, a király megszületett és Ő ma is él!

Hálát adunk az Úrnak! Köszönjük Istennek, hogy elmondhattam egy részét azoknak a gondolatoknak, amik így előjöttek. Jövőre találkozunk ugyanitt, hiszen egy hét múlva már egy új évet írunk, úgyhogy várunk benneteket szeretettel, és folytatni fogom az üzenetet más megközelítésből. Dicsérjük az Urat! Megtesszük azt, amit az Evangélium mond, imádkozunk a betegek gyógyulásáért, mert ez Isten királyságának a része. Köszönjük az Úr kegyelmét!

\*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.